

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Quæstiones Canonicae De Decimis

Friderich, Melchior

Ingolstadii, 17010 [i.e. 1710]

Quæstio IV. An Clerici teneantur solvere Decimas.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61677](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61677)

QUÆSTIO IV.

An Clerici teneantur solvere Decimas?

SUMMARIUM.

77. Difficultas questionis ex c. 2. h. t. personali ad decimas teneri multis videtur.
78. Distinctio inter prædia Clericorum, ipsosque Clericos. 84. Non tenentur ex fructibus sui Beneficij, nisi onere reali.
79. Clerici omnes tenentur ad decimas ex fundis patrimonialibus. 85. Quid intersit inter onus reale & personale.
80. Parochus non tenetur ex prædio dotali sua Parochia, sito intra ejus fines. 86. Responsio ad contraria.
81. Tenetur onere reali ex prædijs in aliena Parochia sitis, tametsi sua Parochia dotalibus, nisi dum Parochia in dotem darentur, fuerint exempta. 87. Clerici, qui ex officio nulli Ecclesia serviunt, æquè ac laici ad decimas tenentur.
82. Quibus oneribus eximantur bona, dum Ecclesia in dotem dantur. 88. Nullus Clericus tenetur ad decimas personales ex lucris spirituali titulo acquisitis.
83. Beneficiatos non curatos onere 89. Solutio objectionis.
90. Tenetur ex lucris titulo profano acquisitis, si non est curatus.
91. Clerici Curati non obligantur ad decimas personales.

77. **U**bi actum est de illis, qui sunt extra ovile Christi, dicendum superest de ijs, qui sacra Ecclesiæ pacifica frequentant. Et I. quidem placet disputare de Clericis in genere; ex doctrina enim de his tradita facile erit iudicium ferre de singulis fidelium ordinibus, de quorum immunitate à decimarum onere dubitari potest. Difficultatem hinc ingerit cap. 2. h. t. ubi dicitur: *Novum genus exactionis est, ut Clerici à Clericis decimas exigant, cum nusquam in lege Domini hoc legamus: non enim Levitæ à Le-*

vitis decimas accepisse leguntur Mox verò contrarium tradi videtur, dum subiicitur: *Illi profectò Clerici, qui à Clericis Spiritualium ministeriorum labores accipiunt, decimas eis debent.* Atqui nullus est Clericus, qui non ab alio Clerico Spiritualis ministerij labores accipiat: accipit enim Ordines sacros, absolutionem à peccatis, S. Viaticum &c. Igitur juxta hoc Capitulum Clerici tenentur & non tenentur ad decimas.

Hæc difficultas ut solvatur, & ordine tradantur, quæ de Clericis

quoad obligationem solvendi decimas sacra Jura statuunt, notandum est I. Multum referre, utrum prædia sint intra fines Ecclesiæ, cui Clericus servit, an verò extrà: item utrum prædium sit beneficiale, seu Beneficiò pro Clerici sustentatione annexum; an verò patrimoniale, seu aliunde, quàm titulo beneficij à Clerico possessum. II. Notandum est ex S. Thoma 2.2.9.87. a.4. Clericos sub duplici ratione considerari posse, nim. quatenus Clerici sunt, ac Ministri Spiritualium; & quatenus fideles, & à Sacerdotibus spiritualia percipiunt. Juxta quam geminam rationem S. Doctor l.c. & ibi Sotus, Arragon. Valentia, & alij communiter, & Canonistæ in cit. c.2.h.t. Summistæ V. Decima, Covarr. l.1. var. c.17. n.8. Guttier.99. Can. l.1. c.21. n.52. velut regulam statuunt, Clericos consideratos primo modo, seu tanquam Clericos, & prout Divina ministrant, non teneri ad decimas; teneri verò ut fideles, & prout Divina ipsis ministrantur. Quod utique verum est, sed nimis generale, & idcirco, ut ad particulares casus applicari possit, per plures, & distinctas conclusiones explicandum.

79 Assert. I. Clerici etiam Curati, & Parochi, tenentur decimas solvere ex fundo patrimoniali, seu quem titulo profano, puta emptionis, donationis, hereditatis &c. acquisierunt. Ita S. Thom. cit. n.4. ad 1. & Aragon. ibi. Sotus de Just. l.9.

9.4.1.4. Covarr. & Guttier. l. cc. Rebuff. de Dec. q.5. n.3. & 4. Suar. tom.1. de Relig. l.1. tr.2. c.17. n.10. & 16. Gabr. Vasq. tr. de Benefic. c.1. §.10. dub.8. Lels. de Just. l.2. c.34. n.22. Moneta de Decim. c.5. n.3. Franc. Leo Thes. for. Eccl. p.2. c.12. n.53. Palao tr.10. dun. pun.11. n.6. Barbos. de Off. Par. c.28. §.3. n.10. Azor p.1. l.7. c.24. q.5. Laym. l.4. tr.4. c.3. n.2. ac Canonistæ communiter, contra nonnullos apud Alensem p.3. q.51. memb.7. n.2. Assertio procedit non solum de prædijs in aliena Parochia, sed etiam in propria sitis. Hinc si Parochus ex sua Parochiæ fundis decimas non colligit, sed alius, v.g. Monasterium, Episcopus, Princeps, debentur huic decimæ etiam ex Parochi fundo patrimoniali. Ratio est: quia post Parochiarum, & Dioecesium divisiones prædia unicuique Ecclesiæ assignata habent annexum onus reale decimarum respectu Ecclesiæ, cui sunt assignata, & cum hoc onere transeunt ad Clericos, etiam Parochos. Estque respectu prædiorum per accidens, quod nunc potius à Parocho possidentur, quàm à laico.

Assert. II. Parochus non tenetur ad solvendas decimas ex prædio dotali suæ Parochiæ, seu illo, quod in dotem, & sustentationem Parochi Beneficio annexum est; si hujusmodi prædium intra fines suæ Parochiæ situm est. Ita cum S. Thom. l.c. Suar. c.17. n.16. Rebuffus q.1. §. n.6. Fagundez in Eccl. prac. 5.6.7.

n. 9. Trullenk *in praecept. Decal.*
dub. 10. n. 4. Filiuc. *tr. 27. c. 8. n. 16 s.*
 & 168. Bonacin. *de praecept. Eccl. d.*
ult. q. 5. pun. 3. propof. 2. n. 8. Laym.
l. 4. tr. 6. c. 3. n. 3. Aug Barbofa *in*
vol. decis. l. 2. voto 41. n. 6. & *de off.*
Paroch. c. 28. §. 3. n. 9. Pirhing *h. t.*
 n. 40. Gonzalez *in c. 2. h. t. n. 2.* & vi-
 dentur idem tenere omnes D. D.
 Certè hoc probat *cit. c. 2. h. t.* si enim
 Clerici ad aliquas decimas non tenentur
 (uti viilius cap. ad aliquas
 non tenentur) saltem id verum
 erit de Parochis aliisque Curatis res-
 pectu prædiorum Beneficio pro re-
 ditibus annexorum : nam si ullus
 Clericus exemptus ab onere Deci-
 marum esse debet, præ alijs certè
 eximendi sunt Curati respectu illo-
 rum bonorum, quæ Ecclesijs pro
 sustentatione assignata sunt. Ratio
 ulterior est: quia si prædia assignata
 sunt in sustentationem Parochi, eo
 ipso habent rationem decimarum,
 quæ ipsi debentur ratione sacri mi-
 nisterij. At verò juxta *cit. c. 2. de*
decimis non solvuntur aliæ decimæ
 nisi SS. Pontifici, & Episcopo.

81 Assert. III. Parochi alijque Cu-
 rati per se, & ex obligatione perso-
 nali, nec ad decimas reales tenen-
 tur: tenentur tamen onere reali sol-
 vere ex illis prædijs, quæ in alie-
 na Parochia sita sunt, tametsi sint
 assignata pro dote suæ Ecclesiæ, & in
 ipsorum sustentationem. Prima as-
 sertionis pars re ipsa tenetur ab
 omnibus. Patet ex *c. 2. h. t.* & ex ra-
 tione, quæ ibi allegatur; quia debi-

tum personale decimarum funda-
 tur in receptione spiritualium ab
 aliquo pastore, qui ad hoc ex officio
 teneatur: atqui Parochus non ha-
 bet proprium pastorem, nisi Pon-
 tificem, & Episcopum (qui tamen,
 ut infra dicemus, decimas non exi-
 gunt) nemini ergo ad decimas vel
 personales, vel reales, debito per-
 sonali obligatur. Alteram partem
 cum Innocentio, & Panorm. tenent
 Rebuff. *l. c. n. 19.* Covarr. *l. 1. var.*
c. 17. n. 8. ubi dicit, esse communem
 opinionem, Guttier *99. can. l. 2.*
c. 21. n. 54. Moneta *de Decimis c. 5.*
n. 6. Azor *p. 1. l. 7. c. 24 q. 5.* Trullenk
l. c. n. 5. Aug. Barbof. *vol. 41. n. 8.* &
de off. Par. l. c. n. 9. Canif. *de decim. c.*
6. n. 2. Pignatelli *tom. 1. consult. 179.*
n. 59. contra S. Thomam *cit. q.*
87. a. 4. ad 1. & Cajet. *Sot. ac Ar-*
rag. ibi. Ratio patet: quia cum de-
 cimæ ex prædijs debeantur illi Ec-
 clesiæ, intra cujus fines sita sunt,
 transeunt cum hoc onere ad quem-
 cunque possessorem etiam alibi de-
 gentem, & per consequens etiam ad
 illas Ecclesias, quibus pro dote dan-
 tur: nam, ut dicitur *can. 42. 16. q. 1.*
si quis laicus, vel Clericus, vel utri-
usque sexus persona proprietatis
sua loca, vel res alicui dare dele-
gaverit, decimarum proventum
priori Ecclesia legitime assignatum
inde abstrahere nullam habeat
potestatem. Et, ut dicitur *can. 43.*
Ecclesia antiquitus constituta nec
decimis, nec ulla possessione priven-
tur, ita ut novis Oratorijs tri-
buan-

buantur. Eadem habentur *can. 44.*
 32 Ex dictis consequens est, quod Parochus etiam ex prædijs intra suam Parochiam, & huic pro dote assignatis, solvere teneatur illi, cui debebantur, antequam prædia Ecclesie assignarentur: nisi dum assignarentur, hoc onere exempta fuerint. Ratio est: quia res transit cum suo onere etiam in Ecclesias, si sit onus reale privatum, vel pensio alicui solvenda vi dominij aut facti præcedentis, ut certum esse ait, & fusè probat Suarez *in Defens. Fid. l. 4. c. 20. à n. 6.* Neque factum patroni Ecclesiam dotantis priori decimatori nocere potuit: *nam factum cuique suum, non adversario, nocere debet. l. 155. ff. de R. l.* Et quamvis August. Barbos. *in o. 1. de Cens. n. 4.* & Gonzal. *n. 6. in fin.* teneant, ac probent, bona Ecclesie dotalia non tantùm novis censibus, ac oneribus gravari non posse, uti certum est ex *c. 4. de Immun. Eccl. c. quamquam de Cens. in 6. & alijs,* nec non *Auth. Item nulla. C. de Episc. & Cleric.* sed etiam oneribus ac servitijs antiquis liberari, quæ habebant annexa, antequam pro dote assignarentur Ecclesijs: hoc tamen juxta Host. Innocent. Joan. Andr. ac alios, quos refert Panorm. *in cit. c. 1. n. 6.* solùm intelligendum videtur de prædijs, quæ ipsi Patrono, ac Fundatori erant tributaria: hic enim eo ipso, quod donat Ecclesie, censetur remisisse, & quantum pertinet ad dotem neces-

sariam, tenetur remittere onus annexum. Pariter alius quiscunque, cui ex prædio aliquod servitium antea debebatur, censetur, nisi contrarium exprimat, illud remittere, si Patronus cum ipsius consensu, prædium transfert in Ecclesiam, ut benè ait Panorm. *l. c. n. 7.* Non verò absolutè dici potest, quod cuiunque domino per hujusmodi translationem præjudicetur, prædiumque omni onere liberetur. II. Veram quidem cenfeo illam sententiam, quam post Felin. Card. Alban. Innocent. Bartol. Bald. Ruyn. Speculat. Archidiac. Imol. aliòsque tenent Martha *de Jurisd. p. 4. cas. 11. n. 28.* Guttier. *gg. præd. l. 1. q. 3. n. 15.* Suar. *l. c. à n. 12.* Tanner. *in def. libert. Eccl. c. 13. Less. l. 2. c. 33. n. 21.* Laym. *l. 4. Theol. Mor. tr. 9. c. 6. n. 4.* ac alij prædia Ecclesijs collata fieri libera oneribus etiam antiquis, & pridem impositis, antequam pervenirent ad Ecclesiam, non solùm illis, quibus erant obnoxia ipsi patrono, sed ijs quoque, quæ priùs præstabant Reipublicæ. Hoc tamen solùm procedit, ut iidem DD. fatentur, de illis oneribus, quæ imposita sunt à Principe seculari vi Jurisdictionis, quæ à suis subditis tributa exigit; non item de illis, quæ vel ab Ecclesia imposita fuerunt, vel etiam à laicis jure dominij particularis (puta quia illud prædium erat proprium, & camerale bonum Principis) aut pacto censuali, fey dali, emphyteutico &c.

Atqui

Atqui onus decimarum non est impositum à seculari Principe vi Jurisdictionis. Igitur illo non liberatur Ecclesia, si ad ipsam transit prædium jam antè subjectum oneri decimarum. III. In illo *c. sancitum* dicitur, quòd de manso Ecclesiæ, de decimis, oblationibus fidelium, hortis, ac atrijs &c. non sit præstandum aliquod servitium præter Ecclesiasticum. Igitur immunis est mansus Ecclesiæ solum à servitio seculari, non verò ab Ecclesiastico: non igitur à decimis. Contrariam tamen S. Thomæ sententiam usu, & consuetudine receptam esse significant Covarr. & Guttier. *ll. cc.* Quam licet Suar. *cit. c. 17. n. 30.* suaderi posse existimet ex *c. 46. 16. 9. 1.* nihil tamen ex illo probatur, præcipuè si legitur, prout est in ipso Concilio Cabilonensi II. Nam ibi solum dicitur, ut Episcopi decimas deferri faciant ad Ecclesias; non verò exprimitur, utrum ad suas proprias, an verò ad illas, quibus antiquitus debebantur.

83 Jam verò grave diffidium est de alijs Clericis, Beneficium quidem, non tamen Curatum, habentibus, uti sunt Canonici simplices, Capellani, ijque, quos ab obligatione primum in Ecclesijs Parochialibus sacrum legendi Primisarios dicunt. Hos enim ad decimas reales onere personali persolvendas, & quod consequens est, etiam ad personales (sicubi in usu sunt) obligare videntur Panorm. in *cit. c. 1. de Cens.*

n. 4. Suar. *cit. c. 17. n. 21.* Covarr. *l. 1. var. c. 17. n. 8.* Ricc. *prax. for. Eccl. decis. 60 5. n. 4.* Franc. Leo *thes. for. Eccl. p. 2. c. 12. n. 5 5.* Marc. Ant. *Gen. pract. Eccl. 9. 628. n. 3.* Aug. Barbof. *vol. decis. 41. n. 27.* Val. Reginald. *prax. For. pœnit. l. 9. c. ult. n. 87.* Card. Luca *disc. 1. de decim. n. 34. & disc. 2. n. 5.* ubi ait, verum ac receptum dicti *c. 2.* intellectum esse, ut illi solum Clerici non solvant decimas, qui populo ministerium exhibent in cura animarum ac dispensatione Sacramentorum. Ducuntur his rationibus. I. Decimæ debentur de omni fructu, & ab omnibus solvendæ sunt *c. 21. h. t.* ergò nec Clerici Beneficiati excipiuntur. II. Clerici æquè, ac laici, percipiunt Sacramenta in Ecclesia Parochiali: tenentur igitur decimas eidem persolvere. *c. 20. h. t.* III. Onus solvendi decimas non tam personis, quàm rebus, & fructibus, ac lucris annexum est. Panorm. *inc. 7. h. t. n. 6.* Parùm igitur interest, utrum fidelis ille, qui fructus colligit, & lucrum facit, Clericus sit, an laicus.

84 Assert. IV. Clerici Beneficij non curati, per se, seu onere personali, non tenentur ex fructibus sui Beneficij decimas solvere. Ita sentio cum S. Thoma *2. 2. q. 87. a. 4. in C.* Arragon. *ibid. Sot. de Just. l. 9. q. 4. a. 4.* Em. Rodriq. *99. reg. tom. 1. c. 87. concl. 4.* Rebuff. *q. c. n. 9.* Guttier. *99. can. l. 2. c. 21. n. 57.* Sylvest. *V. Decim. q. 7.* Azor *p. 1. l. 7. c. 24. q. 5.* Less. *l. 2. de Just. c. 39. n. 23.* Filliuc. *tom. 2. tr. 27.*

rr. 27. c. 8. q. 8. n. 178. Laym. l. 4. rr. 4. c. 3. n. 3. Pirhing h. t. n. 42. ac alijs. Et reverà non dissentiunt DD. qui in contrarium allegantur, si eorum dicta ponderentur: imò aliqui eorum, uti Suarez l. c. n. 23. Valer. Reginald l. c. Leo l. c. n. 57. expressè nostram sententiam tenent. Ejus veritas patet ex citat. c. 2. ubi dicitur, *Novum genus exactiois esse, ut Clerici à Clericis decimas exigant*, id est, ex Ecclesiasticis redditibus. Quod probat Pontifex exemplo Levitarum, qui de decimis alijs Levitis decimas non solvebant. Neque fit discrimen inter Beneficiarios curam animarum habentes, & non habentes, sed universim sermo est de Clericis, illis videlicet, qui serviunt Ecclesiæ: neque enim Jura sacra de Clericis loquuntur, nisi qui ex officio in Ecclesia ministrant, eum Jure etiam novo *Tridentini sess. 21. c. 2. de Reform.* nemo ad sacros Ordines promovendus sit, nisi prius legitime constet, eum Beneficium Ecclesiasticum, quod sibi ad victum honestè sufficiat, pacificè possidere; & ad patrimonium, vel pensionem ordinari non possint, nisi illi, quos Episcopus judicaverit assumendos pro necessitate, vel commoditate suarum Ecclesiarum. Ratione probatur assertio I. Quia Ecclesiavult conferri beneficia sine diminutione. *tot. tit. ut Eccl. Benef. sine dim. confer.* Atqui non conferrentur sine diminutione, si de-
 strahi inde deberent decimæ. II. Cle-

ricis non tantum Curatis, sed etiam reliquis Beneficiatis debentur decimæ, ut tradimus n. 342. Neque ex decima debetur alia decima, ut patet ex cit. c. 2. nisi SS. Pontifici. Sive ergò redditus beneficiales habeantur immediatè ex decimis, sive aliunde, non debentur à Beneficiatis decimæ: quia licet illi redditus habeantur ex prædijs beneficio assignatis, vel ex censibus &c. sunt tamen loco decimarum, & in harum vicem substituti.

Dixi per se, seu obligatione personalis, Clericos Beneficiatos non obligari ad decimas reales. Quòd obligentur onere reali, si prædia, ex quibus percipiunt redditus beneficiales, obnoxia fuerint oneri solvendi decimas, antequam beneficio applicarentur, tenet communissima DD. contra Abulensem in *Matth. 23. q. 193.* quem sequuntur Sylvest. & Angelus: qui si loquantur de prædijs seculari titulo acquisitis, quòd ex his Clerici nullo modo, & neque debito reali debeant decimas, opinio ipsorum neque probabilis est: cum ex his bonis etiam Parochi alijque Curati obligati sint, ut dixi n. 81. & 82. Quia res transit cum suo onere *l. traditio ff. de acquir. rer. dom. l. alienatio ff. de contr. empt. l. si debitorem. C. de dist. pig.* tametsi prædia fuerint Ecclesiæ donata: nisi vel ipsius patroni servitio fuerint obnoxia, vel vel donata fuerint cum consensu illius, cui servitium debebatur, is alter-

alterutrum horum factum est; aut si fundatum est Beneficium, vel ex novo, ex quo videlicet nullæ ante decimæ erant solutæ; vel ex fundo Gentilibus erepto, & nunquam ante hac à Christianis possessio; vel ex prædio per consuetudinem, privilegium, præscriptionem à decimis immuni &c. onere nec personali, nec reali, Beneficiatus ad decimas obligatur. Unde apparet, multum referre, sitne obligatio decimas dandi realis duntaxat, an verò etiam personalis: si enim tantum realis est, non obligatur in enarratis modò casibus possessor fundi; obligatur verò etiam in istis, si obligatio est personalis. Imò cenfeo, quãdo jam in Hungaria v.g. aut Morea, eriguntur rursus Beneficia tam Parochialia, quàm non curata, nec ex horum prædijs deberi decimas. Et si enim antehac, dum penes Christianos essent, decimis fierint obnoxia, quia tamen limites Parochiarum eorùmque prædia fuerunt confusa, ita ut dignosci non possit (uti ponimus) quinam fundi, & quibus Ecclesijs fuerint decimales, Beneficiatus fundatã pro se habet intentionem, & possessionem immunitatis. Hinc universim in dubio præsumendum est, prædia Beneficij assignata esse libera, & absque decimarum onere: quod confirmant tum rationes modò allatæ, tum consuetudo, & praxis, vi cujus Clerici de fructibus beneficalibus decimas non solvunt, ut testatur

Palao *tr. 10. d. un. pun. 11. n. 4.* tum quia beneficia sine diminutione conferenda sunt; tum quia decimæ Beneficiarijs etiam non curatis debentur, & ex decimis aliæ decimæ non solvuntur.

Ex dictis facile est, ad ea, quæ *n. 86* 83. contra immunitatem Beneficiati non curati opponuntur, respondere. Quod primo loco dicitur, non est ratio, sed nuda assertio nostræ opposita, & modò rejecta. Neque probatur *cit. c. 21.* ibi enim solum dicitur, agri cultores debere de omnibus fructibus decimas pendere. Quòd verò agricultorum nomine intelligantur etiam Clerici colentes prædia beneficalia, gratis asseritur, & contrarium patet ex *c. 2. h. t.* & rationibus *n. 84.* adductis. Ad 2. *q.* inde solum sequi, quòd Beneficiati æquè ac laici teneantur ad decimas solvendas ex prædijs patrimonialibus; non verò, quòd ex decimis debeant decimas; hoc enim novum est, & insolitum, ut dicitur *cit. c. 2.* Idem *q.* ad 3. nimirum onus decimarum esse annexum omnibus lucris, & fructibus, nisi ipsi fructus sint decimæ: atqui fructus, quos Clericus ex prædio beneficali colligit, sunt decimæ.

Asser. IV. Clerici, qui non habent Beneficium, nullique Ecclesiæ ex officio inserviunt, per se & onere personali obligati sunt ad decimas prædiales solvendas æquè ac laici. Hæc est sententia S. Thomæ, aliorumque, quos allegavimus

F

n. 78.

n. 48. eamque aperte probant hæc verba c. 2. h. t. *Illi vero Clerici, qui à Clericis spiritualium ministeriorum labores accipiunt, decimas eis debent, cum minus probare non possint.* Apertum enim ex hoc textu est, quod Clerici non sint omnino exempti ab onere decimarum: ergo saltem illi Clerici obligati sunt, qui Beneficium non habent. Quod vero eorum obligatio sit personalis, patet: quia alias quoad onus solvendi decimas nullum inter Clericos foret discrimen (quod tamen fit c. 2.) cum etiam Parochi, quin ipse SS. Pontifex, & Episcopi, obligatione reali ad decimas teneantur, si videlicet prædia possideant oneri decimarum ab antiquo subiecta, & alieni alteri Ecclesiæ, quam cui ipsi præsent, vel alteri cuiuspiam decimatori, obligata. Neque intelligi verba illa possunt de Clericis solum conjugatis, ut intelligit Glossa: tum quia textus loquitur absolute; tum quia ratio, quæ ibi assignatur, æquè procedit de non conjugatis, quam de conjugatis. Præterea non possunt intelligi de solis Clericis minoribus, seu habentibus solum primam tonsuram, aut Ordines minores, uti intelligere videtur Rebuffus q. 5. n. 9. nam par est ratio de omnibus Clericis non beneficiatis quantumvis Sacerdotibus: quia etiam Sacerdotes subduntur Parochis quoad spiritualia, eorumque curæ in susceptione Sacramentorum subsunt, ut notant Canonistæ

in c. omnis utriusque de Paro. Unde quia ratio, quæ cit. c. 2. assignatur, æquè de his, quam de illis, procedit, obligatio utriusque æqualiter incumbit. Ratio verò, quæ ibidem assignatur, est: quia etiam Clericis ministrantur Divina. Hinc procedit assertio, si prædia sint in aliena, si in propria Clerici Parochia: pro utroque enim casu valet modo allata ratio.

Assert. V. Nullus Clericus tenetur ad decimas personales ex lucris spirituali titulo acquisitis, v. g. ex distributionibus quotidianis ob præsentiam in Choro, stipendijs pro Missa, Concione &c. Hæc assertio videtur re ipsa teneri ab omnibus, dum solum afferunt, Clericos ex fructibus titulo temporali acquisitis obligari ad decimas: non igitur ex illis, quos percipiunt ex ministerio spirituali. Ratio est: quia Ecclesia non obligat Clericos ad dandas decimas ex rebus beneficiabilibus, nisi prædia beneficalia oneri decimarum antiquitus fuerint subiecta, & cum hoc onere ad Ecclesiam transferint, ut diximus n. 30. & seqq. Vult igitur, ut Clerici stipendium sui laboris, & Ministerij sacri integrum percipiant, ac liberum ab omni onere. At hæc ratio procedit de omnibus fructibus, ac lucris titulo spirituali perceptis. Accedit, quod juxta c. 2. h. t. *novum genus exactionis est, ut Clerici à Clericis decimas exigant, id est, à Clericis quæ Clericis, & consequenter*

er ex fructibus, & lucris, quæ percipiunt ut Clerici. Atqui omnes fructus, quos percipiunt titulo spirituali, seu ob ministerium spirituale, percipiunt ut Clerici, ergo &c. Quæ ratio ulterius sic declaratur. Ecclesia non vult gravari clericos in Ecclesiasticis bonis, nisi in casibus in jure expressis, ut patet ex *cit. c. 2.* ubi illos, quatenus Clerici sunt, eximit ab onere decimarum. Atqui casus iste, de quo loquimur, non est in jure expressus. Præterea Ecclesia non vult aliter gravare Clericos, quam Laicos, & consequenter gravat solum quoad fructus temporali titulo acquisitos.

9) Neque dicas, hæc pugnare cum dictis *num. præc.* ubi asseruimus, Clericos non habentes beneficium, teneri ad decimas prædiales onere etiam personali; esse autem parem rationem de decimis personalibus: quicumque enim tenentur ad decimas prædiales obligatione personali, tenentur etiam ad personales, nisi consuetudine aliud receptum sit. Negatur enim paritas inter has, illasque decimas; idcirco enim Clerici non beneficiati tenentur onere etiam personali ad decimas prædiales; quia fructus percipiunt titulo merè téporali; hoc ipso enim quod prædia non possident vi beneficij, non nisi temporali titulo possident. At verò fructus, quos ex ministerio sacro percipiunt, titulo spirituali percipiunt, etiamsi beneficium non habeant.

90
Affer. VI. Clerici non curati tenentur ad personales decimas solvendas ex quocunque lucro licito, quod titulo merè profano accipiunt, v. g. ex cantu, ad quem ratione beneficij non obligantur, ex artefactis, munere docendi, negotijs gestis &c. Ita Suar. *cit. c. 17. n. 24.* Fagundez *prac. Eccl. 5. l. 2. c. 2. n. 2.* Laym. *cit. c. 3. n. 2.* Pirhing. *l. c. n. 42.* Lefs. *l. 2. c. 39. n. 23.* Schambogen *h. t. n. 25.* Barbofa *cit. §. 3. n. 21.* & videtur communis omnium DD. quamvis Suar. *l. c.* asserat, esse super hoc varias opiniones. Ratio est: quia Clerici ex prædijs titulo profano acquisitis, v. g. hæreditate, legato, emptione &c. debent decimas Parocho, cui subsunt, ut diximus *n. 87.* atqui par est ratio de lucris titulo profano acquisitis. Neque Pontifex *cit. c. 2. h. t.* ubi Clericos obligat ad decimas suo Pastori solvendas, distinguit inter decimas prædiales, & personales.

91
Affer. VII. Parochi, aliisque Clerici curam animarum ex officio exercentes, non tenentur solvere decimas personales. Ita rursus communis omnium. Ratio est I. quia non est textus, qui ipsos ad has decimas obliget, imò potius pro immunitate apertè stat textus *cit. c. 2. prin.* II. Quia decimæ personales debentur illi, qui ex officio alicui Sacramenta administrant. Atqui Parochi non habent aliquem pastorem, qui ipsis ex officio Sacramenta administrat. Suar. *c. 17. n. 18.*

¶ 20. Quia verò ista ratio solum procedit de Parochis respectu æqualium Clericorum, non verò respectu Episcopi, & SS. Pontificis, quibus subsunt; idcirco etiam assertio respectu horum non procedit. Cum enim omnium Clericorum proprius Pastor sit SS. Pontifex, &

in quavis Dioecesi Episcopus, qui etsi ordinariè Sacramenta, exceptis Ordinibus, non administret, doctrinam tamen eos pascit, & gubernat, beneficia confert &c. propterea Pontifici de jure communi decimas debent, nec non Episcopo quartam decimalem.

Q U Æ S T I O V.

An SS. Pontifex, Episcopi, ac Principes teneantur solvere decimas?

SUMMARIUM.

92. Rationes negandi, SS. Pontificem ad dandas decimas obligari.
 93. Rationes affirmandi.
 94. Non tenetur ad ulla decimas obligatione personali.
 95. Tenetur obligatione reali solvere ex pradijs titulo temporalis possessis.
 96. Solutio objectionis.
 97. Non tenetur ex bonis, quæ habet ut Pontifex.
 98. Dilutio contrariorum.
 99. Episcopi & Prælati jurisdi-

ctionem quasi Episcopalem habentes nec ad Personales nec ad Prædiales decimas tenentur obligatione personali; tenentur tamen reali ex fundis titulo profano possessis, vel cum onere decimarum ad Ecclesiam devolutis.

100. Ratio dubitandi de Principibus secularibus.

101. Tenentur æquè, ac reliqui fideles, ad decimas: nec eximere ab hoc onere quemquam possunt.

102. Solutio objectionis.

DE Clericis in communi cum hactenus disputaverim, agendum modò est de ipsorum Prælati, utpote de quibus dubitandi specialis ratio est. Prælati Ecclesiæ meritò addimus Principes seculares: nam de his quoque dubium esse potest, benèque Potestas secularis Eccle-

siasticæ jungitur, Luna vidè Soli: quæ est comparatio Innocentij III. c. solita 6. de Major. & ob. Et quidem ordiri placet à Capite Ecclesiæ, seu SS. Pontifice. Hunc ad nullas omnino decimas obligari suaderi potest I. Quia Princeps Supremus non solvit tributum. Cui enim so lve-